

Εν βρασμό

του Δημήτρη Καραμάνη

40 χρόνια βρίσκατε τον τρόπο. Είτε δια της συναίνεσης, είτε δια της ανοχής, είτε δια της επιβολής. Μας βάζατε από κάτω γιατί ήμασταν αδύναμοι και εσείς ξέρατε τα κόλπα. Κάναμε και εμείς τα δικά μας λάθη. Παλιότερα τρώγαμε την παπάτζα της εθνικής συμφιλίωσης, δανειζόμασταν το πλάνο σας για την ανάπτυξη που όμως το λέγαμε ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων για να μη σας μοιάζουμε και όταν σε μερικές στιγμές προσπαθούσαμε να γίνουμε επικίνδυνοι, ξέρατε τα κόλπα να μας περιορίσετε στη γωνιά μας.

Εμείς είχαμε τα δικά μας. Λέγαμε πολλά για το λαό, αλλά τον θεωρούσαμε κάπως ξένο, έξω από μας. Σας χαρίσαμε για χρόνια το δικαίωμα να μιλάτε εσείς εξ ονόματος του. Δικαίως το κάνατε. 8 στους 10 σας ψήφιζαν όταν έπρεπε. Εμείς είχαμε συνάψει μια σιωπηρή ειρήνη με το τέρας που το νομίζαμε ανίκητο. Εσάς.

Όλους εσάς που η κρίση σας παρουσιάστηκε ως ευκαιρία να πειραματιστείτε. Να βγάλετε ακόμα περισσότερα φράγκα, να φτιάξετε μια ακόμα πιο βαθιά άβυσσο ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς. Το κάνατε με εμπιστοσύνη στις δυνάμεις σας. Γνωρίζατε ότι θα είχατε ορισμένες ελεγχόμενες απώλειες, μα ποτέ δεν πιστέψατε ότι θα είχατε αντίπαλο. Αριστερά, λαός, κίνημα. Σκυλί που γαυγίζει δεν δαγκώνει. Έλα όμως που άρχισε να δαγκώνει.

Φτάσαμε στο 2015. Η «αριστερή παρένθεση» άντε να κρατήσει κανένα εξάμηνο. Μετά θα κλείσει, σκεφτήκατε. Θα φορτώσετε στην πλάτη της όσα κάνατε εσείς και η ζωή συνεχίζεται. Η στιγμή ήρθε. 40 χρόνια κουμάντο, έπρεπε να ξεδιπλωθούν στη στρατηγική μιας εβδομάδας. Κυριακή ψηφίζουμε Δευτέρα φεύγουν, γράφατε από δω και από κει. Κατεβάσατε όλα σας τα όπλα, νέα και παλιά, γυαλισμένα και σκουριασμένα απέναντι σε έναν αντίπαλο άπειρο, λίγο αυθάδη αλλά και ζαλισμένο, έτοιμο να κατασπαραχθεί. Η μάχη αυτή δεν είχε κανόνες, σεβασμό, εγκράτεια. Άλλωστε ποιοί είστε εσείς να παίξετε με κανόνες; Πότε παίξατε έτσι για να το κάνετε και τώρα;

Η μέρα της κρίσης ήρθε. Δεν είδατε τα σημάδια. Πέσατε θύματα της αφήγησης που είχατε φτιάξει εσείς για την κατάσταση στη χώρα. Είδατε τα ATM αλλά δεν είδατε την ψυχραιμία του κόσμου στις ουρές. Διακινούσατε ειδήσεις στον ηλεκτρονικό τύπο αλλά δε βλέπατε το κράξιμο του κόσμου στα σχόλια. Κάνατε συγκεντρώσεις μεταξύ σας, αλλά δε βλέπατε τι συμβαίνει στα 500 μέτρα από το Καλλιμάρμαρο. Ακούγατε το Γιούνκερ, το Σόιμπλε, τη Μέρκελ, τον Ντάισελμπλουμ αλλά δεν ακούγατε τα μπινελίκια κάθε φορά που οι φάτσες τους έμπαιναν στα σπίτια των φτωχών. Κοιμηθήκατε ήσυχοι όταν οι εργαζόμενοι σας υπέμεναν στωικά και αθόρυβα τις απειλές και τους εκβιασμούς σας, ξεχάσατε όμως ότι στο Σύνταγμα και στην κάλη δεν θα σας είχαν μαζί τους να τους κυνηγάτε. Πιστέψατε ότι θα τσιμπήσετε τους νέους γιατί είχατε στη βιτρίνα το ελληνικό star system της οθόνης και της πίστας αλλά δεν σας πέρασε από το μυαλό ότι όσο αδειάζουν οι πίστες, γεμίζουν οι συναυλιακοί χώροι, ούτε κανείς σας είπε ότι αντί για караγκιόζηδες σαν τον Σεφερλή εμείς έχουμε το Luben, το Κουλούρι και τα ρέστα, για να γουστάρουμε. Είχατε σίγουρη την επικράτηση σας γιατί στην τελική, θα μας κύκλωνε ο φόβος της δραχμής, της απομόνωσης, της καταστροφής. Δεν πήρατε ποτέ στα σοβαρά ότι εμείς το φόβο τον έχουμε γραμμένο εκεί που δεν πιάνει μελάνι.

Χάσατε. Χάσατε γιατί είστε ένα τσούρμο από πουλημένα τομάρια, φαντασμένους,

γκάνγκστερ, γιάπηδες, σκοταδιστές και πολιτικά ζόμπι, που πιστεύουν ότι μπορούν να πουλάνε και να αγοράζουν ένα λαό κατά το δοκούν. Χάσατε γιατί οι φτωχοί είναι ασύμμετρη απειλή για τον πλούτο που ζει στη γυάλα και έχει μάθει να τους βλέπει όλους σαν υπηκόους. Χάσατε γιατί πιστέψατε ότι «το χρήμα πάνω από τη δημοκρατία και την αξιοπρέπεια», είναι μια αρχή που ισχύει τόσο στην Εκάλη όσο και στο Καματερό.

Χάσατε και τώρα ετοιμάζεστε άλλοι να φάτε τις σάρκες σας, άλλοι να γλείψετε το χέρι που έγραψε το 62-38. Κάντε μας τη χάρη και απλά σωπάστε. Αφήστε μας για λίγο να χορέψουμε πάνω στα συντρίμια της Ελλάδας που σας έθρεψε. Εμείς θα χτίσουμε το νέο κόσμο με τον πόνο μας, με τα ζόρια μας, αλλά με άλλα υλικά. Δεν έχει σημασία να σας μιλήσουμε γι' αυτά. Δεν θα καταλάβετε ποτέ. Απλά σωπάστε και ακούστε τον ήχο των ηττημένων που γύρισαν για να τα πάρουν όλα πίσω.